

Tjibbe Veldkamp

Bert en Bart
en de ZOEN van
de ZOMBIE

Met illustraties van Kees de Boer

δ

Even voorstellen

Dit zijn Bert en Bart...

... die zitten te lezen.

JONGENS! MAG IK EVEN? HALLO!

Laat dat voorstellen dan ook maar zitten.
Hier komt het verhaal.

1 Dokter Dwangman

De moeder van Bert en Bart heette Viola Lentelied.
Op een dag keek ze tv,
samen met haar vlindervriendjes.
'De kinderen in dit programma waren erg sportief,
vlindertjes,' zei Viola toen het afgelopen was.
'Zouden Bert en Bart
ook zo sportief kunnen worden?'

Viola belde meteen dokter Dwangman. Even later stond hij op de stoep. Hij droeg een witte jas met ijzeren sportbroek.

‘Mijn naam is dokter Dik Dwangman,’ zei hij.

‘Gediplomeerd hersenperser en kampioen der wetenschap!’

‘Fijn dat u er bent,’ zei Viola. ‘Ik ben Viola. Het gaat om mijn jongens, Bert en Bart.’

‘En waar zijn de patiëntjes?’ vroeg de dokter.

Viola wees. Bert en Bart zaten te lezen in de tuin.
Dokter Dwangmans gezicht betrok.

‘Ik zie het al,’ zei hij. ‘Ik ben bang dat ik slecht
nieuws voor u heb. Uw kinderen zijn lezertjes.’

‘Ze lezen graag zombiestrips,’ zei Viola.

‘Is dat erg, dokter?’

‘Nou en of!’ zei dokter Dwangman. ‘Lezertjes hebben
veel onsportieve hersendingetjes. Maar als iemand
deze jongens kan helpen, ben ik het. Mag ik even?’

Hij kneep in Viola’s billen en bovenbenen
en knikte goedkeurend. ‘U ziet er sportief uit.

Wilt u bij mij in het behandelteam?’

‘Graag, dokter!’ zei Viola blozend.

‘Mooi,’ zei de dokter.

‘Dan kunnen we nu beginnen met de behandeling!’

Hij rende in een sportieve looppas

naar de jongens toe. Viola volgde hem op de voet.

‘Patiënten Bert en Bart!’ riep dokter Dwangman.

‘Jullie zitten toch niet te lezen?’

Bert en Bart hoorden hem niet, want ze zaten te lezen.

‘Lezen is geen wedstrijd!’ vervolgde de dokter.

‘En zonder wedstrijd word je geen winnaar.

En daarom is het nu uit met dat ge lees!’

Met die woorden griste de dokter de strips

uit de handen van Bert en Bart.

Bert en Bart keken verbaasd op.
'Nou moe,' zei Bert.
'Dit is dokter Dwangman,' zei Viola.
'Hij is gediplomeerd hersenperser.'
'En kampioen der wetenschap,'
vulde dokter Dwangman aan.
'Mam...' zei Bert.
'Heb je soms weer zitten tv-shoppen?' vroeg Bart.
Ze herinnerden zich nog goed
wat Viola eerder had besteld van televisie.
Het tijdschrift *Zo ruim ik mijn kamer netjes op*.
En de Onderbroekpillen met Schoongarantie.
Die aankopen waren geen succes geweest.

'Ja, maar dit is anders,' zei Viola.
'Dokter Dwangman is een dokter!
Hij gaat winnaars van jullie maken.'
'Maar dat hoeft niet van ons,' zei Bert.

‘We willen onze zombiestrips terug!’ zei Bart.

‘Vooruit,’ zei dokter Dwangman. ‘Ik ben sportief. En daarom mogen jullie je lettertjes terug.’

Bert en Bart hielden hun hand op.

De dokter stopte de zombiestrips in een zak van zijn sportbroek.

‘Maar eerst wil ik zien dat jullie kunnen winnen!’ zei hij. ‘Jullie krijgen je lettertjes terug wanneer jullie mij en je moeder verslagen hebben!’

Bert en Bart keken elkaar aan. Toen sprongen ze van hun muurtje.

‘Zeg het maar!’ zei Bert.

‘Wat gaan we doen?’ vroeg Bart.

2 Teenlopen

‘We beginnen met teenlopen,’ zei dokter Dwangman.

‘Een uitstekende oefening voor de teenspieren.

Wie het eerst het bos door is en weer terug.’

‘We trekken sportkleren aan en dan gaan we!’

zei Bart.

Even later stond iedereen aan de start.

‘Ik tel af!’ Dokter Dwangman gaf Viola een hand.

‘Een... twee...’ Bij ‘drie’ sprintte hij weg op zijn tenen. Viola trok hij mee. Het behandelteam schoot de tuin uit en het aangrenzende bos in. Bert en Bart renden op hun tenen achter hen aan. Het lukte niet echt, want op je tenen rennen valt niet mee.

Hun achterstand werd snel groter.
‘Ik zie ze niet meer,’ hijgde Bert.
‘Mooi!’ zei Bart.
Bert en Bart gingen gewoon lopen.
Ze sloegen zijpaadjes in
en zijpaadjes van die zijpaadjes.
Op een kleine open plek bleven ze staan.
Ze haalden elk een stripboek onder hun shirt vandaan.